

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2500

23.06.2017

Міністру соціальної
політики України

РЕВІ А.О.

Шановний Андрію Олексійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Семену Р. С., оголошений на засіданні Верховної Ради України 23 червня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
СЕМЕНУХА РОМАН СЕРГІЙОВИЧ**

01008, м. Київ, вул Грушевського, 5

№ 1163/К-0622

«22» червня 2017

**Прем'єр-міністру України
ГРОЙСМАНУ В.Б.**

вул. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008

**Міністру соціальної політики України
РЕВІ А.О.**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601

**Міністру юстиції України
ПЕТРЕНКУ П.Д.**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

**Щодо приведення існуючих соціальних
норм споживання житлово-комунальних
послуг до їх фактичного обсягу
споживання населенням України та
запровадження
функціонування Єдиного Національного
реєстру громадян України – отримувачів
соціальних виплат**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

**Шановний Володимире Борисовичу!
Шановний Андрію Олексійовичу!
Шановний Павле Дмитровичу!**

До мене як народного депутата України в громадську приймальню в місті Харків звернулись громадяни з проханням сприяти у вирішенні питання приведення існуючих соціальних норм споживання житлово-комунальних послуг до їх фактичного обсягу споживання громадянами.

Люди споживають житлово-комунальні послуги понад встановлену соціальну норму, і внаслідок цього встановлені соціальні норми не перекривають реального споживання житлово-комунальних послуг населенню

України.

Комунальні тарифи продовжують зростати, на відміну від добробуту українців.

Сплата різниці між соціальною нормою та реальним споживанням житлово-комунальних послуг є неможливою для громадян при мінімальному розмірі пенсії, зарплатні тощо.

Відповідно до Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1995 р. № 848 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22 вересня 1997р. №1050), субсидія призначається у межах соціальної норми житла та соціальних нормативів користування житлово-комунальними послугами з урахуванням пільг, які надаються відповідно до законодавства.

З 1 травня 2017 року на підставі внесених 26 квітня 2017 року Урядом змін у Постанову № 848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива», в Україні діє оновлена програма житлових субсидій.

Для пенсіонерів, інвалідів, інших людей, які не працюють з об'єктивних причин, Уряд збільшує соціальну норму, за якою надається житлова субсидія, для інших людей – зменшує.

Якщо в помешканні проживає одна-дві непрацездатні людини, соціальна норма, за якою їм рахуватиметься розмір допомоги, збільшується з 49 кв. м. до 75 кв. метрів на домогосподарство.

У цьому випадку, має бути справедливий підхід до кожної людини, адже перевага надається саме непрацездатним людям.

Дотриманням принципу соціальної справедливості під час надання пільг і субсидій, відповідно до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» є застосування диференційованого за соціально-демографічними ознаками підходу до визначення нормативів.

Разом з тим, запровадження монетизації субсидій потребує насамперед попередньої роботи щодо зміни законодавчої бази.

Діючий нині механізм надання субсидій не готовий до миттєвої монетизації. З одного боку, відсутні єдина база субсидіантів, яка має бути пов'язана з абонентськими базами постачальників житлово-комунальних послуг (ЖКП), і діючий механізм верифікації субсидій і фактичного споживання комунальних послуг. З іншого — немає відповідних вимог до виконавців ЖКП при наданні послуг уразливим верствам населення.

Тому перехід до монетизації субсидій полягає не тільки у відкритті рахунків і спрямуванні на них коштів, а в створенні системи, що забезпечує свідоме й відповідальне споживання і стимулює економію як субсидій, так і енергоресурсів.

Невпевненість щодо нецільового використання монетизованих коштів небезпідставна, але застосування для перерахування субсидій на рахунки з обмеженим доступом допоможе запобігти цьому й не є приводом для відмови від повної монетизації.

Більш того, можливість для одержувача субсидій вільно вибирати постачальника послуг підвищить конкуренцію в сфері надання послуг ЖКГ і вплине на їхню цінову політику. Додатковим стимулом можуть стати спеціальні кредитні програми, які дадуть можливість одержувати громадянам довгострокові кредитні фінансові ресурси для здійснення заходів з підвищення енергоефективності.

Уряд зобов'язаний знайти компромісне рішення, яке, з одного боку, дало б змогу захистити населення від подальшого зубожіння, а з іншого — стимулювати ощадливість.

З урахуванням викладеного, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу Вас ініціювати питання щодо перегляду існуючих соціальних норм споживання житлово-комунальних послуг та приведення їх обсягів до реального споживання населенням та запровадження функціонування Єдиного Національного реєстру громадян України отримувачів соціальних виплат.

З повагою,

Народний депутат України

Р.С. Семенуха (154)